

Arrest

nr. 267 996 van 8 februari 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 augustus 2021 om geen gevolg te geven aan de vraag tot verlenging van de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming van 23 juni 2021.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 3 december 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Op 29 april 2021 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit verzoek, rekening houdend met de afkomst van verzoekster uit een land opgenomen op de lijst van veilige landen, kennelijk ongegrond.

1.2. Op 23 juni 2021 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming. Verzoekster krijgt een termijn van zes dagen om gevolg te geven aan dit bevel. Dit bevel wordt verzoekster betekend

bij aangetekende brief van 24 juni 2021 op de in de procedure voor internationale bescherming gekozen woonplaats.

1.3. Bij brief van 26 juli 2021 vraag verzoekster de verlenging van de termijn om gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juni 2021, overeenkomstig artikel 74/14, § 1, derde en vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Bij brief van 30 augustus 2021 deelt verweerder mee dat geen gevolg kan worden gegeven aan deze vraag tot verlenging. Dit is de bestreden akte, die is gemotiveerd als volgt:

“Aangaande uw vraag tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten, deel ik u mee dat hieraan geen gevolg kan worden gegeven.

Reden :

De bijgevoegde medische documenten zijn niet geldig.

“Recent medisch attest gaan : maximum één maand oud, bewijs van behandeling + termijn, moet worden aangegeven op betrokkene al dan niet kan reizen.

Betrokkene dient gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd op 23.06.2021 (betekend op 28.06.2021).”

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt in zijn nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep op wegens laattijdigheid, in zoverre het beroep is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming van 23 juni 2021. Uit de omschrijving van het voorwerp van het beroep in het inleidende verzoekschrift blijft evenwel duidelijk dat het beroep niet zozeer is gericht tegen dit bevel om het grondgebied te verlaten als dusdanig, maar wel tegen de beslissing van 30 augustus 2021 om geen gevolg te geven aan de vraag tot verlenging van de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juni 2021. Op de opgeworpen exceptie dient dan ook niet verder te worden ingegaan.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, van artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verstrekt de volgende toelichting bij het middel:

“Appellante merkt op dat de Dienst Vreemdelingenzaken reeds geruime tijd op de hoogte was van haar gezondheidsproblemen op het ogenblik dat de beslissing inhoudende het bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van haar genomen werd.

In de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2021 (bijgevoegd als Bijlage 1) wordt namelijk uiteengezet dat Appellante naar België is gekomen om zich medisch te laten onderzoeken en te laten opvolgen aangezien zij geen vertrouwen meer heeft in het Albanese gezondheidssysteem.

Naar aanleiding van voormelde onderzoeken werd Appellante met multiple sclerose gediagnostiseerd, hetgeen een levenslange ziekte inhoudt. Hiervoor kreeg Appellante Tecfidera (dimethylfumaraat) als medicatie voorgeschreven. Ter ondersteuning van voormelde verklaringen legde Appellante een kopie van een aantal Belgische medische documenten neer, waaronder een formulier voor eerste vergoedingsaanvraag van de specialiteit op basis van dimethylfumaraat aan de hand waarvan de patiënt, zijnde Appellante, de terugbetaling van voormelde medicatie dient te krijgen. Voormelde medicatie (dimethylfumaraat) zou in Albanië echter niet beschikbaar zijn.

Tevens toonde Appellante aan de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat reeds drie controleraadplegingen werden vastgelegd op respectievelijk dinsdag 10 augustus 2021 en dinsdag 9 november 2021 (twee raadplegingen voorzien op één dag) (bijgevoegd als Bijlage 3).

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zette in haar beslissing van 29 april 2021 (bijgevoegd als Bijlage 1) uiteen dat de door Appellante aangehaalde medische motieven niet

ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Evenwel stelde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de gezondheidsproblemen van Appellante niet in vraag:

'Uw identiteit en gezondheidsproblemen staan op zich niet ter discussie.'

Het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juni 2021 (bijgevoegd als Bijlage 2), dat niet aan Appellante ter kennis gebracht werd, maakt geen enkele melding van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980, noch van het onderzoek/ de evaluatie die op basis van voormeld artikel moet gebeuren alvorens een beslissing tot verwijdering genomen kan worden.

Het dossier van Appellante bevat wel een evaluatie van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 (bijgevoegd als Bijlage 2) waarin het volgende opgenomen staat:

'De DVZ is echter niet in het bezit van actuele medische informatie waaruit kan blijken dat betrokkene op dit ogenblik in de onmogelijkheid verkeert om te reizen. Bovendien stipuleert artikel 74/14 dat zo nodig de termijn om het grondgebied te verlaten verlengd kan worden om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan de situatie. Indien de betrokkene om medische redenen niet verwijderd kan worden, komt het hem toe om de DVZ hiervan op de hoogte te brengen en de DVZ in het bezit te stellen van actuele medische bewijsstukken.'

Aangezien uit de beslissing van 29 april 2021 van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat Appellante ter ondersteuning van haar verzoek de relevante medische documenten voorlegde waaruit blijkt dat zij de diagnose van multiple sclerose kreeg, dat de medicatie die zij voorgeschreven kreeg dimethylfumaraat bevat, dewelke niet beschikbaar is in Albanië en dat zij ter opvolging een afspraak had op 6 mei 2021, verbaast de beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten evenals de ondersteunende evaluatie enigszins. Des te meer daar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt dat haar gezondheidsproblemen niet ter discussie staan.

Bij het nemen van een beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten dient de Dienst Vreemdelingenzaken een mogelijke schending van artikel 3 EVRM te toetsen, wat inhoudt dat de Dienst Vreemdelingenzaken voldoende rekening dient te houden met de gezondheidstoestand van de betrokkene en dit met inachtneming van de overgemaakte medische stukken.

De evaluatie stelt echter louter dat Appellante op dit ogenblik niet in de onmogelijkheid verkeert om te reizen, zonder dit verder te concretiseren of te motiveren. Zo werd geen onderzoek gevoerd naar de beschikbaarheid van de medicatie in het land van herkomst, noch naar de betaalbaarheid en toegankelijkheid van de behandeling en de medicatie in het land van herkomst. Evenmin werd nagegaan of er alternatieve (en geschikte) medicatie bestaat voor de ziekte waaraan Appellante lijdt en of deze bovendien wel beschikbaar is in het land van herkomst.

Rekening houdend met de uiterst beperkte evaluatie van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 diende Appellante op 26 juli 2021 dan ook een aanvraag tot verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten (bijgevoegd als Bijlage 3) overeenkomstig artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980 in, waarin zij tevens haar bemerkingen aangaande het verloop van de procedure en de tegen haar genomen beslissingen aan de Dienst Vreemdelingenzaken ter kennis bracht.

Meer bepaald, stelde Appellante het volgende:

'Uit de bijgevoegde stukken blijkt dat mevrouw [E.C.] om medische redenen niet verwijderd kan worden. Zij volgt namelijk een behandeling die niet beschikbaar zou zijn in Albanië en waarvan de evolutie verder opgevolgd dient te worden, wat blijkt uit het formulier voor een vergoedingsaanvraag en de bijkomende afspraken.'

Bijkomende actuele bewijsstukken zullen dan ook beschikbaar zijn ten gevolge van de geplande controleraadplegingen op 10 augustus 2021 en 9 november 2021.

Ten gevolge van de medische toestand van mevrouw [E.C.] zou een terugkeer naar het land van herkomst een risico kunnen inhouden voor haar fysieke en psychische integriteit daar het niet vaststaat dat haar gezondheidstoestand ten gevolge van voormelde terugkeer niet zal achteruitgaan.

Met huidig schrijven verzoekt mevrouw [E.C.] dan ook om voormelde redenen om overeenkomstig artikel 74/14, §1, derde lid en vierde lid van de Vreemdelingenwet, tenminste in afwachting van haar verdere medische afspraken, niet verwijderd te worden van het grondgebied en om de verlenging van de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten.'

Op voormeld schrijven inhoudende de aanvraag tot verlenging mocht Appellante op 28 juli 2021 een schrijven (bijgevoegd als Bijlage 4) inhoudende volgend antwoord ontvangen:

'Mevrouw,

Aangaande uw vraag tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten voor medische reden, deel ik u mee dat de aanvraag aan volgende voorwaarden moet voldoen.

- Medisch attest met stempel van arts, handtekening, RISIV nummer en datum*
- Moet om recent medisch attest gaan : maximum één maand oud*
- Bewijs van behandeling + termijn*
- Moet worden aangegeven op betrokkene al dan niet kan reizen.'*

In aansluiting hierop legde Appellante op 19 augustus 2021 middels een antwoordschrijven (bijgevoegd als Bijlage 5) bijkomende stukken aan de Dienst Vreemdelingenzaken voor waaruit het volgende blijkt, met name:

- dat zij wordt opgevolgd op de afdeling neurologie van het UZA;
- dat zij lijdt aan multiple sclerose en hiervoor behandeld wordt met Tecfidera;
- dat de behandeling tot gevolg heeft dat zij stabiel is;
- dat de voortzetting van de behandeling absoluut noodzakelijk is;
- dat voormelde behandeling niet in Albanië beschikbaar is en;
- dat de in Albanië beschikbare behandelingen niet geschikt voor haar zijn.

Verder vermeldt het gevraagde medische attest nog het volgende:

'Steeds bereid voor verder overleg.'

In navolging van voormeld antwoordschrijven mocht Appellante de bestreden beslissing (bijgevoegd als Bijlage 6) ontvangen die als volgt gemotiveerd is:

[...]

Ten eerste stelt Appellante vast het medisch attest (daterend van 16 augustus 2021) dat Appellante bijbracht op 19 augustus 2021 wel degelijk en uitdrukkelijk voormelde informatie bevat en minder dan één maand oud is.

Voormelde beslissing doet de indruk wekken dat de Dienst Vreemdelingenzaken de bijgebrachte documenten niet in overweging genomen heeft, wat een schending inhoudt van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Volgens artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dienen ter kennis gebrachte beslissingen de redenen op grond waarvan ze genomen werden voldoende te motiveren, zodoende de betrokkene kan beoordelen of de betreffende beslissingen aanleiding kunnen geven tot het instellen van een beroep. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zorgvuldig te werk moet gaan bij de voorbereiding van een te nemen beslissing zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

Het valt echter niet af te leiden uit de in de bestreden beslissing opgenomen motivering of de bijkomende stukken bekeken en in aanmerking genomen werden. De bestreden beslissing beperkt zich simpelweg tot een herhaling van de voorwaarden opgesomd in het schrijven van 27 juli 2021 (per mail overgemaakt op 28 juli 2021). Bijgevolg kan Appellante dan ook niet uit de bestreden beslissing afleiden op welke gronden de aanvraag tot verlenging afgewezen werd en/of aan welke voorwaarde volgens de Dienst Vreemdelingenzaken niet voldaan zou zijn.

Bijkomend stelt Appellante zich de vraag op basis van welke bepalingen de Dienst Vreemdelingenzaken voormelde voorwaarden stelt. Appellante had reeds voldoende aangetoond dat zij nog een heel aantal medische controleafspraken gepland had staan die noodzakelijk waren in het licht van haar behandeling. De in de bestreden beslissing opgenomen motivering verduidelijkt dan ook op geen enkele wijze waarom de omstandigheden eigen aan de situatie van Appellante geen verlenging van de termijn zouden rechtvaardigen en laat na te antwoorden op de argumenten die Appellante in haar schrijven van 26 juli 2021 inhoudende de vraag tot verlenging heeft opgeworpen.

Bijgevolg stelt Appellante een schending van voormelde bepalingen (en van het zorgvuldigheidsbeginsel) vast.

Bovendien stelt Appellante vast dat artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980 en artikel 3 EVRM geschonden worden.

Artikel 74/14, §1 van de wet van 15 december 1980 bepaalt het volgende:

[...]

Voormeld artikel bouwt voort op artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 dat het volgende bepaalt:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

Overeenkomstig voormeld artikel dient de Dienst Vreemdelingenzaken voormelde elementen voldoende te evalueren en een mogelijke schending van artikelen 3 EVRM en 8 EVRM te toetsen alvorens een bevel om het grondgebied te verlaten, zijnde een verwijderingsmaatregel, genomen kan worden. Met andere woorden vereist voormeld artikel een individueel onderzoek rekening houdend met bepaalde fundamentele rechten.

Voormelde verplichting tot individueel onderzoek houdt niet enkel in dat de Dienst Vreemdelingenzaken moet nagaan of de betrokkene al dan niet in de onmogelijkheid verkeert om te reizen maar vereist tevens een onderzoek naar de beschikbaarheid van de gepaste en vereiste medische zorgen in het land van herkomst. De Dienst Vreemdelingenzaken was reeds op de hoogte van de gezondheidstoestand van Appellante en diende bijgevolg voormeld onderzoek uit te voeren op het ogenblik van het nemen

van de beslissing inhoudende het bevel om het grondgebied te verlaten hetgeen zij in casu nagelaten heeft te doen.

De Dienst Vreemdelingenzaken kan het onderzoek naar een mogelijke schending van artikel 3 EVRM niet zomaar uitstellen naar een later tijdstip (zijnde het ogenblik van het verzoek tot verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten), door in de evaluatie van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 het volgende te stellen:

'De DVZ is echter niet in het bezit van actuele medische informatie waaruit kan blijken dat betrokkene op dit ogenblik in de onmogelijkheid verkeert om te reizen. Bovendien stipuleert artikel 74/14 dat zo nodig de termijn om het grondgebied te verlaten verlengd kan worden om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan de situatie. Indien de betrokkene om medische redenen niet verwijderd kan worden, komt het hem toe om de DVZ hiervan op de hoogte te brengen en de DVZ in het bezit te stellen van actuele medische bewijsstukken.'

Evenmin kan de Dienst Vreemdelingenzaken zichzelf ontslaan van de verplichting om een individueel onderzoek te voeren door te stellen dat zij niet in het bezit is van actuele medische informatie wanneer zij op de hoogte zou moeten zijn van de ongeneesbare ziekte van Appellante.

Aangezien artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980 de Dienst Vreemdelingenzaken noopt om n.a.v. een verzoek tot verlenging van de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten de specifieke omstandigheden eigen aan de situatie van de betrokkene te heronderzoeken in het licht van artikel 3 EVRM, de Dienst Vreemdelingenzaken nagelaten heeft om bij het nemen van het bevel om het grondgebied te verlaten een individueel onderzoek in het licht van artikel 3 EVRM te voeren en zich thans in de bestreden beslissing beperkt tot een bevestiging van de eerder gevoerde evaluatie van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 door te stellen dat Appellante geen actuele medische documenten heeft voorgelegd, houdt de bestreden beslissing een schending in van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980 en van artikel 3 EVRM."

3.2. In zijn nota met opmerkingen repliceert verweerder als volgt:

"Op 26.07.2021 diende verzoekster een aanvraag tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten op medische gronden in. Op vraag van de raadvrouw van verzoekster werd door verwerende partij gecommuniceerd aan welke voorwaarden de aanvraag moet voldoen:

"Medisch attest met stempel van arts, handtekening, RISIV- nummer en datum

- Moet om recent medisch attest gaan: maximum één maand oud

- Bewijs van behandeling + termijn

- Moet worden aangegeven op betrokkene al dan niet kan reizen."

De bij de aanvraag ingediende medische documenten voldoen niet aan deze voorwaarden.

Het medisch attest van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen dateert van 16.08.2021 en werd ingediend door verzoekster op 19.08.2021. Bijgevolg werd dit attest laattijdig ingediend, aangezien de beroepsprocedure inzake de beslissing bijlage 13qq dd. 23.06.2021 reeds was verstreken op 29.07.2021. Verwerende partij werd niet tijdig in het bezit gesteld van dit attest en kan dus niet verweten worden dit niet in rekening te hebben genomen.

Verzoekster geeft te kennen het niet eens te zijn met de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten bijlage 13 quinquies dd. 23.06.2021. Bij het nemen van een beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten dient de Dienst Vreemdelingenzaken een mogelijke schending van artikel 3 EVRM te toetsen, wat inhoudt dat de Dienst Vreemdelingenzaken voldoende rekening dient te houden met de gezondheidstoestand van de betrokkene en dit met inachtneming van de overgemaakte medische stukken. Dienst Vreemdelingenzaken was ten tijde van het nemen van de beslissing bijlage 13 quinquies echter niet in het bezit van de nodige medische documenten die verzoekster aanhaalt. Bijgevolg was zij niet in de mogelijkheid er rekening mee te houden. De evaluatienota 74.13 die bij deze beslissing is gevoegd vermeldt wel:

"Gezondheidstoestand : Betrokkene verklaarde in het verleden kanker te hebben gehad en hiervoor opnieuw in behandeling te zijn. Betrokkene legde een medisch document uit het Verenigd Koninkrijk neer en medische documenten uit het land van herkomst. De DVZ is echter niet in het bezit van actuele medische informatie waaruit kan blijken dat betrokkene op dit ogenblik in de onmogelijkheid verkeert om te reizen. Bovendien stipuleert artikel 74.14 dat zo nodig de termijn om het grondgebied te verlaten verlengd kan worden om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan de situatie. Indien betrokkene om medische redenen niet verwijderd kan worden, komt het hem toe om de DVZ hiervan op de hoogte te brengen en de DVZ in het bezit te stellen van actuele medische bewijsstukken."

Verzoekster heeft de kans gehad een tijdig beroep in te stellen tegen beslissing bijlage 13 quinquies, alsook om de nodige actuele medische bewijsstukken tijdig in te dienen om een verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten te bekomen. Verzoekende partij heeft echter nagelaten aan deze voorwaarden te voldoen.

Indien verzoekende partij van mening is dat de voor haar noodzakelijke medische zorgen niet beschikbaar zijn in het thuisland, staat het haar vrij de daarvoor bedoelde procedure tot medische regularisatie volgens artikel 9ter van de Vreemdelingenwet op te starten. Volgens de informatie van dienst Vreemdelingenzaken is dit tot op heden nog niet gebeurd.”

3.3. In de mate dat verzoekster in haar middel kritiek uit op de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming van 23 juni 2021, herhaalt de Raad dat dit bevel als dusdanig niet het voorwerp uitmaakt van huidig beroep. Blijkens de stukken van het administratief dossier werd dit bevel verzoekster betekend bij aangetekende brief van 24 juni 2021 op de in het kader van de procedure voor internationale bescherming gekozen woonplaats. Het gegeven dat deze brief door bpost werd teruggestuurd met de vermelding “ontvangt de briefwisseling niet (meer) op het aangeduide adres” maakt nog niet dat geen geldige kennisgeving heeft plaatsgevonden. In alle geval moet, andermaal, worden benadrukt dat het voorwerp van huidig beroep, zoals aangeduid door verzoekster zelf in haar verzoekschrift, is beperkt tot de beslissing van 30 augustus 2021 om geen gevolg te geven aan de vraag tot verlenging van de termijn van voormeld bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juni 2021. Zij heeft zulks ook nog eens uitdrukkelijk bevestigd ter terechtzitting.

3.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze.

Deze bepalingen impliceren dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen, met name de juridische en feitelijke vaststellingen, moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 15 juni 2011, nr. 213.855).

3.5. Bij brief van 26 juli 2021 verzocht verzoekster om de verlenging van de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming van 23 juni 2021 overeenkomstig artikel 74/14, § 1, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet, omdat zij op medische gronden zou zijn verhinderd actueel gevolg te geven aan dit bevel. Zij wees er hierbij op dat de behandeling die zij momenteel volgt niet beschikbaar is in haar land van herkomst en voor de evolutie van haar ziekte verdere raadplegingen zijn gepland. Zij verzocht om een verlenging van de termijn van het eerdere bevel, minstens in afwachting van haar verdere medische afspraken in België.

3.6. De relevante bepalingen van artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

“§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten.

Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

Indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde, wordt de termijn, vermeld in het eerste lid, en die is toegekend om het grondgebied te verlaten, verlengd, op grond van het bewijs dat de vrijwillige terugkeer niet kan worden gerealiseerd binnen de toegekende termijn.

Zo nodig, kan deze termijn worden verlengd om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan zijn situatie, zoals de duur van het verblijf, het bestaan van schoolgaande kinderen, het afronden van de organisatie van het vrijwillig vertrek en andere familiale en sociale banden, indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde.

De minister of zijn gemachtigde deelt de onderdaan van een derde land schriftelijk mee dat de termijn van vrijwillig vertrek is verlengd.

§ 2. Zolang de termijn voor vrijwillig vertrek loopt, is de onderdaan van een derde land beschermd tegen gedwongen verwijdering.

[...].

3.7. Bij brief van 27 juli 2021 deelde verweerder vervolgens mee als volgt:

“Aangaande uw vraag tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten voor medische redenen, deel ik u mee dat de aanvraag aan volgende voorwaarden moet voldoen.

- *Medisch attest met stempel van arts, handtekening, RISIV nummer en datum*
- *Moet om recent medisch attest gaan: maximum één maand oud*
- *Bewijs van behandeling + termijn*
- *Moet worden aangegeven of betrokkene al dan niet kan reizen”.*

3.8. De bestreden beslissing stelt dat geen gevolg kan worden gegeven aan de vraag tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juni 2021, omdat de gevoegde medische documenten *“niet geldig”* zijn. In dit verband wordt aangegeven dat de gevoegde medische documenten meer dan één maand oud zijn, dat hierin de behandeling en termijn van behandeling niet worden vermeld en dat hierin niet wordt aangegeven of verzoekster al dan niet kan reizen.

3.9. Verzoekster voert aan in antwoord op de brief van verweerder van 27 juli 2021 bijkomende stukken te hebben overgemaakt, met name stukken uit Albanië inzake de (on)beschikbaarheid van medicatie voor de behandeling van multiple sclerose en een medisch attest van een arts verbonden aan het Universitair Ziekenhuis Antwerpen van 16 augustus 2021. Zij voegt in dit verband ook de mail die zij op 19 augustus 2021 richtte aan verweerder met de betreffende stukken en een begeleidende brief. In het medisch attest van 16 augustus 2021 wordt vermeld dat zij lijdt aan *“relapsing multiple sclerose”*, dat zij hiervoor actueel onder behandeling is met Tecfidera, dat het verderzetten van deze behandeling absoluut noodzakelijk is, dat deze behandeling niet verkrijgbaar is in haar land van herkomst Albanië, dat de MS-behandelingen die wel beschikbaar zijn in dit land heden niet geschikt zijn voor verzoekster en dat in de huidige situatie verzoekster in staat is om te reizen. Verzoekster benadrukt dat dit medisch attest van 16 augustus 2021 de gevraagde vermeldingen bevat en het ook minder dan één maand oud was. Zij betoogt dat op lezing van de motivering van de bestreden beslissing, die zich beperkt tot een herhaling van de voorwaarden opgesomd in de brief van 27 juli 2021, niet valt af te leiden of de bijkomend overgemaakte stukken zijn bekeken en in aanmerking zijn genomen en dat zij uit deze beslissing niet kan afleiden op welke gronden de aanvraag tot verlenging werd afgewezen en/of aan welke voorwaarde niet zou zijn voldaan. Verzoekster stelt zich nog de vraag op basis van welke bepalingen verweerder de vermelde voorwaarden stelt. Zij voert aan dat de motivering van de bestreden beslissing niet verduidelijkt waarom haar medische omstandigheden geen verlenging van de termijn kunnen rechtvaardigen en de door haar naar voor gebrachte argumenten niet zijn beantwoord.

3.10. Artikel 74/14, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid voor de derdelander, aan wie een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd, om een gemotiveerd verzoek in te dienen bij de bevoegde minister c.q. staatssecretaris om de termijn om het grondgebied te verlaten te verlengen wegens specifieke omstandigheden eigen aan zijn situatie. Het indienen van een gemotiveerd verzoek tot verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten impliceert onmiskenbaar een gemotiveerd antwoord op dit verzoek, waarbij door de bevoegde minister c.q. staatssecretaris wordt ingegaan op de in het verzoek aangehaalde specifieke omstandigheden.

Samen met verzoeker stelt de Raad vast dat bestreden beslissing waarbij het verzoek tot verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten wordt geweigerd, niet afdoende is gemotiveerd.

Zo wordt in de bestreden beslissing nergens concreet ingegaan op de bijkomende documenten die verzoekster op 19 augustus 2021 had overgemaakt in het kader van haar vraag tot verlenging van de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juni 2021, in het bijzonder het medisch attest van 16 augustus 2021. Uit de voorliggende stukken blijkt dat deze bij mail werd overgemaakt, meer bepaald op het mailadres zoals dit stond vermeld op de brief van verweerder van 27 juli 2021. Verweerder betwist in wezen ook niet dat deze inderdaad aan hem zijn overgemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing. Het medisch attest van 16 augustus 2021 was niet ouder dan één maand en vermeldt zowel de behandeling als de mogelijkheid om te reizen voor verzoekster. Het vermeldt weliswaar niet precies de termijn van de noodzakelijke behandeling, maar er blijkt niet dat dit steeds een vereiste is, te meer nu een dergelijke termijn van behandeling niet steeds precies kan worden bepaald. Het niet vermelden van deze termijn maakt alleszins nog niet dat het medisch attest niet langer als *“geldig”* kan worden beschouwd. Nergens in de bestreden beslissing kan een duidelijke motivering

worden gelezen waarom het medisch attest van 16 augustus 2021 niet geldig zou zijn en waarom geen gunstig gevolg kan worden gegeven aan de vraag tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juni 2021 om medische redenen.

Verweerder heeft een ruime discretionaire bevoegdheid om de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten al dan niet te verlengen, maar dit maakt dat hij des te meer de plicht heeft om, als garantie tegen willekeur, in de beslissing de nodige uitdrukkelijke motieven te voorzien. Op dit punt is verweerder in het voorliggende geval in gebreke gebleven, nu de gegeven motieven de ingeroepen medische gronden en voorgelegde medische stukken niet afdoende beantwoorden.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet aan de gedane vaststellingen geen afbreuk. Verweerder stelt in zijn nota dat het medisch attest van 16 augustus 2021, overgemaakt op 19 augustus 2021, laattijdig is ingediend, nu de beroepsprocedure inzake het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juni 2021 reeds was verstreken op 29 juli 2021. Hij stelt niet tijdig in het bezit te zijn gesteld van dit attest, zodat hem niet kan worden verweten hiermee geen rekening te hebben gehouden. Met dit betoog lijkt verweerder er andermaal aan voorbij te gaan dat het voorwerp van huidig beroep niet het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juni 2021 is, maar wel de beslissing van 30 augustus 2021 om geen gunstig gevolg te geven aan de vraag tot verlenging van de termijn van voormeld bevel. Verweerder erkent dat hij voor het nemen van deze laatste beslissing in kennis was gesteld van het medisch attest van 16 augustus 2021, zodat hij dit wel degelijk in rekening kon brengen. Verweerder geeft evenwel nergens aan dat dit stuk in rekening werd gebracht, waarmee eerder wordt erkend dat hieromtrent ook niet werd gemotiveerd. In zoverre verweerder de bedoeling heeft om aan te voeren dat verzoekster heeft nagelaten om voor het verstrijken van de termijn voor vrijwillig vertrek of voor het verstrijken van de beroepstermijn inzake het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juni 2021 de nodige actuele medische bewijsstukken aan te brengen, en dat zij dit naderhand niet langer met goed gevolg kan doen behoudens in het kader van een verblijfsprocedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat verweerder hiermee een motivering naar voor brengt die op geen enkele wijze kan worden gelezen in de bestreden beslissing zelf. Indien verweerder op deze gronden de aanvraag tot verlenging van de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juni 2021 had willen weigeren, of het medisch attest van 16 augustus 2021 niet wenste te aanvaarden, had hij de bestreden beslissing op deze wijze moeten motiveren, wat evenwel geenszins het geval is. Aldus gaat verweerder in de nota en op de terechtzitting, na het verstrijken van de beroepstermijn, over tot een a posteriori motivering van de bestreden beslissing, waarmee de Raad – ook ter vrijwaring van de rechten van verdediging – geen rekening kan houden. Indien dit de werkelijke reden was geweest om de gevraagde verlenging van de termijn van het eerdere bevel te weigeren, valt trouwens ook niet in te zien waarom verweerder dan nog de brief van 27 juli 2021 richtte aan verzoekster en niet onmiddellijk overging tot het nemen van de bestreden beslissing.

Gelet op wat voorafgaat, moet een schending van de motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 worden vastgesteld.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige onderdelen van het middel vergen geen verder onderzoek.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 augustus 2021 om geen gevolg te geven aan de vraag tot verlenging van de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming van 23 juni 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS